

[Steen Folke]

blive; selv om det er tilfældet, må integrationen i det danske samfund i langt højere grad foregå på deres egne betingelser.

Waldorff (VS):

Mulighederne for at gøre noget ved de ting, som hr. Steen Folke har nævnt, har i høj grad noget med kulturpolitik at gøre. Alligevel må man konstatere, at fremmedarbejderne er en groft underprivilegeret gruppe i forhold til kulturbevillingerne, på trods af at der her er tale om en gruppe, som, fordi den er så svag, som den er, har et ulige meget større behov for støtte end den øvrige befolkning. Jeg skal kun nævne nogle ganske få eksempler, hvor denne kulturpolitiske nedprioritering viser sig.

Det ene er det enorme behov for information om det danske samfund og kommunikation indbyrdes mellem indvandrerne, som også statsministeren var inde på. Det behov har staten besvaret med at lukke Fremmedarbejderbladet i 1977 og ved at afvise de nye initiativer, som er kommet frem fra fremmedarbejderside.

Danmarks Radios fuldstændig håbløse vilkår er blevet omtalt. Det er klart, at den væsentlige kritik må sættes ind imod de rammer, som Danmarks Radio har at arbejde ud fra, men det er også rigtigt, at problemet bliver endnu værre, fordi det set fra et indvandrersynspunkt ikke er lykkedes at etablere et ordentligt samarbejde mellem Danmarks Radio og indvandrerne. Det er også et problem, at Danmarks Radio fastholder principper for programvirksomheden, som betyder, at det ikke er muligt at inddrage indvandrerne aktivt i selve programvirksomheden.

Et andet punkt: der findes ingen støtte til foreningsvirksomhed ud over de 300.000 kr., som Københavns kommune giver, og det betyder bl. a., at foreningerne er afskåret fra rådgivningsvirksomhed.

Et tredje punkt: det meget nødvendige krav om fritidshuse for indvandrerne har man afvist.

Bare på de punkter må man konkludere, at der foregår en helt åbenlys diskrimination af fremmedarbejderne i forhold til de øvrige befolkningsgrupper.

Det andet, jeg skal sige noget om, er de forsørgelseskontrakter, som har spillet en stor rolle i hele debatten. Det er pinligt at se,

hvordan borgerlige politikere med notorisk forkerte påstande om misbrug af forsørgelseskontrakterne simpelt hen er faldet over hinanden i forsøg på at slå mønt på den lille racisme. Enhver kunne i det mindste have undersøgt, hvordan tingene hang sammen, sådan som VS har gjort det i bilagsmaterialet.

Forsørgelseskontrakterne er et helt nødvendigt socialt sikkerhedsnet, når man flytter en forsøger og på den måde bryder et familiemønster op. Dengang kapitalen stadig væk var interesseret i denne arbejdskraft, da talte man ikke om nasseri og misbrug i forbindelse med forsørgelseskontrakterne. Da talte politikerne såmænd om praktisk u-lands-hjælp. Sagen er, at der overhovedet ikke er nogen, der har interesseret sig for ligningslovens § 14, stk. 2, så længe den blev brugt til landbrugets aftægtsyndelser, og så længe den blev brugt til skatteunddragelse igennem private fonds, men nu, hvor den bruges til forsørgelseskontrakter til gavn for fremmedarbejderfamilierne, så taler man om misbrug.

Sandheden er: selvfølgelig findes der eksempler på overtrædelse i forbindelse med disse kontrakter – det er sådan, at hver eneste paragraf i skattebogen overtrædes – men det, som er enestående, er, at der føres en løbende og tilstrækkelig kontrol med netop forsørgelseskontrakterne. På intet andet område i skattelovgivningningen findes der en så systematisk kontrol, og på intet andet område kan man finde skrappe modforanstaltninger som f. eks. udvisning i tilfælde af overtrædelse af lovgivningen. Det kan man måske også se som en indrømmelse til den lille racisme.

Vi hørte i dag hr. Hagen Hagensen fortsætte hetzen, bl. a. med den direkte usandhed, at det ikke er til at kontrollere disse forsørgelseskontrakter. Det er forkert, og det kan dokumenteres.

Der er i øvrigt intet grundlag for udtalelser om, at fremmedarbejderne udnytter skattelovgivningningen. Hvis man går ud fra Ishøj kommunes rapport, viser en beregning for hele landet, at det samlede provenutab i 1977 var 40 mill. kr. Det er faktisk det hele, 40 mill. kr. Det svarer til 3 promille af de samlede skattefradrag i 1977. Den procent, som fremmedarbejderne udgør af befolkningen, bliver altså hængt ud for et fradrag, som på den ene side er klart socialt begrundet og